

เอว้มนเ สุตัง เอกััง สะมะยัง : ในสมัยหนึ่ง พระอนาถโกระเจ้าได้สดับมาว่า
 ณะคะวา สวรรคัตถัง วิหะระติ เขตตะวะเน อนากะปิตกัทะ อาราม : พระผู้มีพระภาคเจ้า เสด็จประทับอยู่ในพระวิหารชื่อ เขตวานารามของ อนากะปิตกัทะเศรษฐี ณ กรุงสวรรคัตถ์
 อะกะ ไข อัญญะคะรา เทวะตา : ครั้นนั้นแล เทพธิดา องค์หนึ่ง
 อะภิกกัณดาเย รติติยา อะภิกกัณดาเวกเภา : มีรัศมีงามยิ่ง เมื่อปฐมยาม ราตรีผ่านไปแล้ว
 เภาละปะปโปง เขตตะวะนัง โอภาเสตวา : ยังพระเชตวันให้สว่างไสวไปทั่ว
 เยนะ ณะคะวา เณปะสังกะมิ : (เทพธิดา) ได้เข้าไปพระผู้มีพระภาคเจ้า จนถึงที่ประทับ
 ฤปะสังกะมิตวา ณะคะวันตัง อภิเวตวา เอกะมันตัง อัญญาสิ : ครั้นเข้าไปเฝ้าแล้ว จึงถวายอภิเวทน์พระผู้มีพระภาคเจ้าแล้วยืนอยู่ ณ ที่อันควร ส่วนหนึ่ง
 เอกะมันตัง ฐิตา โข ส่า เทวตา ณะคะวันตัง คากายะ อัสสะภาสิ : แล้วได้กราบทูลถามพระผู้มีพระภาคเจ้าด้วยคำถาว่า
 พะนุ เทวา มะนุสสา จะ : เทวตาและมนุษย์เป็นอันมาก
 มังคะลานิ อะจินตะมุง อากังขะมานา โสถถานัง พุริ มังคะละมุตตะมัง : ผู้หวังความสวัสดิได้พากันคิดถึงมงคล คือเหตุให้ถึงความเจริญทั้งหลาย
 ขอพระองค์ทรงตรัสบอก มงคลอันสูงสุด ด้วยเถิด

พระผู้มีพระภาคเจ้า ตรัสตอบว่า

(มงคลข้อที่ ๑) อะเสวะนา จะ พาลานัง : การไม่คบคนพาลทั้งหลาย
 (มงคลข้อที่ ๒) ปิกะเตตานัญจะ เสวะนา : การคบแต่ปิกะเตตทั้งหลาย
 (มงคลข้อที่ ๓) ปุชา จะ ปุชะนิยานัง : การบูชา คนที่ควรบูชา
 เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ สามข้อนี้ เป็นมงคลอันสูงสุด

(มงคลข้อที่ ๔) ปะฏิรูปะเทสวาโส จะ : การอยู่ในประเทศอันควร
 (มงคลข้อที่ ๕) ปุเพ จะ ณะปะปญฺจะตวา : ความเป็นผู้มีบุญอันกระทำไว้แล้วในกาลก่อน
 (มงคลข้อที่ ๖) อิตตะสัมมาปะณิธิ จะ : การตั้งตนไว้แล้ว โดยชอบ
 เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ สามข้อนี้ เป็นมงคลอันสูงสุด

(มงคลข้อที่ ๗ และข้อที่ ๘) พาสังจัจญจะ ลิปปัญจะ : ความเป็นผู้เรียนรู้มาก การมีศิลปะวิทยา
 (มงคลข้อที่ ๙) วิเนโย จะ สุลิกขิตโต : ความเป็นผู้มีระเบียบวินัยดี
 (มงคลข้อที่ ๑๐) สุภาสิตา จะ ยา วาจา : การพูดแต่วาจาที่ดี
 เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ สี่ข้อนี้ เป็นมงคลอันสูงสุด

(มงคลข้อที่ ๑๑) มาตานิคฺฉุปฏิฏฐานัง : การบำรุงบิดามารดา
 (มงคลข้อที่ ๑๒ และ ๑๓) ปุตตะทารัสสะ สังคะโห : การสงเคราะห์บุตร การสงเคราะห์ภรรยา
 (มงคลข้อที่ ๑๔) อะนะวัชชานา จะ กัมมันตวา : การเป็นผู้ทำกรรม ไม่ตั้งค่าง
 เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ สี่ข้อนี้ เป็นมงคลอันสูงสุด

(มงคลข้อที่ ๑๕ และ ๑๖) ทานัญจะ อัมมะจะริยา จะ : การให้ทาน การประพฤติธรรม คือ กุศลกรรมบถสิบ
 (มงคลข้อที่ ๑๗) ญาคะกานัญจะ สังคะโห : การสงเคราะห์ญาติทั้งหลาย
 (มงคลข้อที่ ๑๘) อะนะวัชชานา จะ กัมมันตวา : การทำงานที่ปราศจากโทษ
 เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ สี่ข้อนี้ เป็นมงคลอันสูงสุด

(มงคลข้อที่ ๑๙) อาระดี วิระดี ปาปา การงดเว้นจากความชั่ว
 (มงคลข้อที่ ๒๐) มีชชะปานา จะ สักกญะโม : การละเว้นจากการดื่มน้ำเมา
 (มงคลข้อที่ ๒๑) อัมปะมาโท จะ อัมเมสุ : การไม่ประมาทในธรรมทั้งหลาย
 เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ สามข้อนี้เป็นมงคลอันสูงสุด

(มงคลข้อที่ ๒๒ และ ๒๓) คาระโว จะ นิวาโต จะ : การมีสัมมาคารวะ การอ่อนน้อมถ่อมตน
 (มงคลข้อที่ ๒๔ และ ๒๕) สันตญฺฐิ จะ กะตัญญตวา : มีความสันโดษ มีความกตัญญู
 (มงคลข้อที่ ๒๖) กาเลนะ อัมมิสสะวะนัง : การฟังธรรมตามกาลเวลา
 เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ สี่ข้อนี้ เป็นมงคลอันสูงสุด

(มงคลข้อที่ ๒๗ และ ๒๘) ชันตี จะ โสวะจัสสะตวา : มีความอดทน ความเป็นผู้ว่านอนสอนง่าย
 (มงคลข้อที่ ๒๙) สมะณะนัญจะ ทัสสะนัง : การได้พบเห็นสมณะ คือผู้สูงพระ
 (มงคลข้อที่ ๓๐) กาเลนะ อัมมะสากังจาลา : การสนทนาธรรม ตามกาลเวลา
 เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ สี่ข้อนี้เป็นมงคลอันสูงสุด

(มงคลข้อที่ ๓๑ และ ๓๒) ตะโป จะ พรหมะจะริยัญจะ : มีความเพียรเครื่องเผากิเลส การประพฤติพรหมจรรย์
 (มงคลข้อที่ ๓๓) อะริยะสังจายะ ทัสสะนัง : การเห็นอริยะสังข์ทั้งหลาย
 (มงคลข้อที่ ๓๔) นิพพานะสังจิกิริยา จะ : การกระทำพระนิพพานให้แจ้ง
 เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ สี่ข้อนี้เป็นมงคลอันสูงสุด

(มงคลข้อที่ ๓๕) พุฏฺฐัสสะ โลกะอัมเมนิ จิตตัง ยัสสะ นะ กัมปะติ : จิตไม่หวั่นไหว ในโลกธรรมทั้งแปด
 (มงคลข้อที่ ๓๖ - ๓๗ และ ๓๘) อะโสกัง วิระชัง เขมมัง : จิตไม่เศร้าโศก จิตหมดธุลีคือกิเลส จิตถึงความเกษม
 คือปลอดจากโยคะกิเลสทั้งปวง
 เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ ทำข้อนี้ เป็นมงคลอันสูงสุด

เอตาทิสานิ กัตวานะ สัพพัตตะมะปะราชาติ สัพพัตตะ โสถถัง ตัจฉันติ : เทวตาและมนุษย์ทั้งหลาย พากันปฏิบัติมงคลธรรม
 เครื่องให้ถึงความเจริญ เช่นนี้แล้ว ย่อมเป็นผู้ไม่พ่ายแพ้ข้าศึก
 ทุกหมู่เหล่าย่อมถึงสุขสวัสดิ์ ในที่ทุกสถาน ในกาลทุกเมื่อ

ต้นเตสัง มังคะละมุตตะมันติ ฯ ข้อนี้เป็นมงคลอันสูงสุดของเทวตาและมนุษย์ทั้งหลาย เหล่านี้ด้วยประการฉะนี้ แล ฯ